Teismo praktikos rinkinys

GENERALINIO ADVOKATO
NICHOLAS EMILIOU IŠVADA,
pateikta 2022 m. kovo 10 d.[1]

Byla C-207/21 P

Europos Komisija
prieš

Lenkijos Respubliką

„Apeliacinis skundas – Įgyvendinimo sprendimo (ES) 2017/1442 panaikinimas – ESS 16 straipsnio 4 ir 5 dalys – Protokolo (Nr. 36) dėl pereinamojo laikotarpio nuostatų 3 straipsnio 2 ir 3 dalys – Taikymas *ratione temporis* – Tarybos balsavimo taisyklės – Kvalifikuotoji balsų dauguma“

I. Įvadas

1. Balsavimo tvarka priimant sprendimus Europos Sąjungos Taryboje tradiciškai laikoma tikru galvosūkiu visiems, išskyrus jos veikloje dalyvaujančius asmenis (kurių palyginti nėra daug). Iš tiesų dėl sunkiai pasiektų ir kruopščiai suformuluotų kompromisų ši tvarka, deja, nepasižymi paprastumu.

2. Per pastaruosius 70 metų Tarybos balsavimo tvarka buvo ne kartą keista dėl Sutarčių aiškių pakeitimų ir kitų oficialiai arba neoficialiai suderintų taisyklių arba praktikos[2]. Balsavimo Taryboje taisyklės buvo dar kartą peržiūrėtos ir iš dalies supaprastintos Lisabonos sutartimi[3].

3. Paprastai tariant, atsižvelgiant į svarstomą klausimą, Taryba sprendžia paprasta balsų dauguma, kvalifikuota balsų dauguma arba vienbalsiai[4]. Kvalifikuota balsų dauguma – kuri yra plačiausiai naudojamas ir svarbiausias balsavimo Taryboje būdas – dabar apibrėžiama (su tam tikromis išimtimis) kaip dviguba balsų dauguma. Pagal ESS 16 straipsnio 4 dalį daugeliu

1 Originalo kalba: anglų.

2 Žr., be kita ko, 1966 m. vadinamąjį „Liuksemburgo kompromisą“ (1966 m. sausio 17, 18, 27 ir 28 d. Liuksemburge įvykusios Tarybos neeilinės sesijos išvados) (*Europos ekonominės bendrijos biuletenis*, 1966 m. kovo mėn., 3/66, p. 5–11), 1994 m. vadinamąjį „Janinos kompromisą“ (1994 m. kovo 29 d. Tarybos sprendimas dėl Tarybos sprendimų priėmimo kvalifikuota balsų dauguma (OL C 105, 1994, p. 1), iš dalies pakeistas 1995 m. sausio 1 d. Tarybos sprendimu (OL C 1, 1995, p. 1)) ir naujesnę Deklaraciją (Nr. 7) dėl Europos Sąjungos sutarties 16 straipsnio 4 dalies ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 238 straipsnio 2 dalies, pridėtą prie Lisabonos sutarties (OL C 115, 2008, p. 338).

3 Istorinė apžvalga ir daugiau nuorodų pateikta, be kita ko, Jacqué, J.-P. „Le vote au Conseil de l'Union européenne“, leidinyje Blanquet, M. *La prise de décision dans le système de l'Union européenne*, Bruylant, 2011, p. 61–89, ir Dann, P. „The Council“, leidinyje Schütze, R. ir Tridimas, T. *Oxford Principles of European Union Law*, Vol. I, Oxford, 2018, p. 540–544.

4 Žr., be kita ko, ESS 16 straipsnio 3–5 dalis, SESV 238 straipsnį ir iš dalies pakeisto 2009 m. gruodžio 1 d. Tarybos sprendimo 2009/937/ES, patvirtinančio Tarybos darbo tvarkos taisykles (OL L 325, 2009, p. 35), 11 straipsnį.

atvejų[5] kvalifikuota balsų dauguma pasiekiama, kai „ne mažiau kaip 55 % Tarybos narių, kurių turi būti ne mažiau kaip penkiolika, atstovaujančių valstybėms narėms, kurių gyventojai sudaro ne mažiau kaip 65 % Sąjungos gyventojų“, balsuoja už tokio akto priėmimą.

4. Vis dėlto ši dvigubos balsų daugumos sistema buvo pradėta taikyti ne įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, o tik nuo 2014 m. lapkričio 1 d. Be to, pagal Protokolą (Nr. 36) dėl pereinamojo laikotarpio nuostatų[6] pereinamuoju laikotarpiu – nuo 2014 m. lapkričio 1 d. iki 2017 m. kovo 31 d. – bet kuris Tarybos narys galėjo reikalauti, kad balsavimas dėl akto vyktų pagal šio protokolo 3 straipsnyje nustatytas taisykles, iš esmės atitinkančias pagal Nicos sutartį galiojančias kvalifikuotos balsų daugumos taisykles.

5. Ši byla susijusi su šio protokolo taikymu *ratione temporis*. Trumpai tariant, šioje byloje keliamas klausimas, ar tam, kad būtų galima taikyti „senąsias“ kvalifikuotos balsų daugumos taisykles, Tarybos nariui pakako nuo 2014 m. lapkričio 1 d. iki 2017 m. kovo 31 d. *pareikalauti* taikyti tas taisykles, ar taip pat buvo būtina, kad *balsavimas* įvyktų šiuo laikotarpiu.

II. Sąjungos teisinis pagrindas

A. ES sutartis ir Protokolas Nr. 36

6. ESS 16 straipsnio 4 ir 5 dalyse nustatyta:

„4. Nuo 2014 m. lapkričio 1 d. kvalifikuotą balsų daugumą sudaro ne mažiau kaip 55 % Tarybos narių, kurių turi būti ne mažiau kaip penkiolika, atstovaujančių valstybėms narėms, kurių gyventojai sudaro ne mažiau kaip 65 % Sąjungos gyventojų.

Sprendimą blokuojančią mažumą turi sudaryti ne mažiau kaip keturi Tarybos nariai, jei ji nesudaroma, laikoma, kad yra kvalifikuota balsų dauguma.

Kiti balsavimo kvalifikuota balsų dauguma tvarkos aspektai nustatomi [SESV] 238 straipsnio 2 dalyje.

5. Pereinamojo laikotarpio nuostatos, susijusios su kvalifikuotos balsų daugumos apibrėžimu, taikomos iki 2014 m. spalio 31 d., ir nuostatos, kurios bus taikomos nuo 2014 m. lapkričio 1 d. iki 2017 m. kovo 31 d., nustatomos Protokole dėl pereinamojo laikotarpio nuostatų.“

7. Protokolo Nr. 36 3 straipsnyje įtvirtinta:

„1. Pagal [ESS] 16 straipsnio 4 dalį šios dalies ir [SESV] 238 straipsnio 2 dalies nuostatos dėl kvalifikuotos balsų daugumos nustatymo Europos Vadovų Taryboje ir Taryboje įsigalioja 2014 m. lapkričio 1 d.

2. Nuo 2014 m. lapkričio 1 d. iki 2017 m. kovo 31 d., kai turi būti sprendžiama kvalifikuota balsų dauguma, bet kuris Tarybos narys gali reikalauti, kad tas sprendimas būtų priimtas kvalifikuota balsų dauguma, kuri apibrėžta 3 dalyje. Šiuo atveju taikomos 3 ir 4 dalys.

[5] Taip yra tais atvejais, kai Taryba veikia remdamasi Komisijos arba Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio užsienio reikalams ir saugumo politikai pasiūlymu (žr. SESV 238 straipsnio 2 dalį). Tai – didžioji dalis atvejų, kai Taryba turi surengti balsavimą pagal kvalifikuotos balsų daugumos taisykles.

[6] OL C 202, 2016, p. 321 (toliau – Protokolas Nr. 36).

3. Toliau išdėstytos nuostatos, nepažeisdamos [SESV] 235 straipsnio 1 dalies antrosios pastraipos, galioja iki 2014 m. spalio 31 d.

[Tais] atvejais, kai Europos Vadovų Taryba ir Taryba sprendimus privalo priimti kvalifikuota balsų dauguma, narių balsai paskirstomi taip:

<...> [7]

Kai pagal Sutartis reikalaujama, kad sprendimai būtų priimami remiantis Komisijos pasiūlymu, jiems priimti reikia ne mažiau kaip 260 balsų „už“, atiduotų narių daugumos. Kitais atvejais sprendimams priimti reikia ne mažiau kaip 260 balsų „už“, atiduotų ne mažiau kaip dviejų trečdalių narių.

Kai aktas priimamas Europos Vadovų Tarybos arba Tarybos kvalifikuota balsų dauguma, Europos Vadovų Tarybos arba Tarybos narys gali reikalauti patikrinti, ar kvalifikuotą daugumą sudarančios valstybės narės atstovauja ne mažiau kaip 62 % bendro Sąjungos gyventojų skaičiaus. Jei paaiškėja, kad tos sąlygos nesilaikoma, šis aktas nepriimamas.

4. Iki 2014 m. spalio 31 d. tada, kai, taikant Sutartis, ne visi Tarybos nariai dalyvauja balsavime, būtent tais atvejais, kai reikia kvalifikuotos balsų daugumos, apibrėžtos [SESV] 238 straipsnio 3 dalyje, kvalifikuota balsų dauguma apibrėžiama kaip tas pats Tarybos nariams paskirstytų balsų santykis bei tas pats Tarybos narių skaičiaus santykis ir, prireikus, tas pats atitinkamų valstybių narių gyventojų procentinis dydis, kuris nurodytas šio straipsnio 3 dalyje.“

B. Reglamentas (ES) Nr. 182/2011

8. 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai [8], 5 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta:

„1. Kai taikoma nagrinėjimo procedūra, komitetas pateikia nuomonę [ESS] 16 straipsnio 4 ir 5 dalyse nustatyta balsų dauguma ir, kai taikoma, SESV 238 straipsnio 3 dalyje nustatyta balsų dauguma, jei teisės aktai priimami remiantis Komisijos pasiūlymu. Valstybių narių atstovų balsai komitete skaičiuojami tuose straipsniuose nustatytu būdu.

2. Jeigu komitetas pateikia palankią nuomonę, Komisija priima įgyvendinimo akto projektą.“

C. Direktyva 2010/75/ES

9. 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2010/75/ES dėl pramoninių išmetamų teršalų (taršos integruotos prevencijos ir kontrolės) [9] 1 straipsnyje nustatyta, kad šia direktyva nustatomos „taisyklės, reglamentuojančios integruotą taršos, kurią sukelia pramoninė

[7] Lentelės nepateikta.

[8] OL L 55, 2011, p. 13.

[9] OL L 334, 2010, p. 17.

veikla, prevenciją ir kontrolę“ ir „taisyklės, skirtos užkirsti kelią į orą, vandenį ir žemę išmetamiems teršalams, arba, jei tai yra neįmanoma, mažinti jų kiekį ir užkirsti kelią atliekų susidarymui, siekiant aukšto aplinkos apsaugos lygio“.

10. Pagal Direktyvos 2010/75 14 straipsnio 3 dalį „nustatant leidimo sąlygas [kurą deginančių įrenginių eksploatacijai] turi būti remiamasi“ geriausių prieinamų gamybos būdų (toliau – GPGB) išvadomis.

11. GPGB išvados priimamos dviem etapais pagal Direktyvos 2010/75 13 straipsnį ir 2012 m. vasario 10 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimo 2012/119/ES, kuriuo nustatomos duomenų rinkimo, GPGB informacinių dokumentų rengimo ir jų kokybės užtikrinimo gairių, nurodytų Direktyvoje 2010/75, taisyklės [10], priedą.

12. Per pirmąjį etapą po to, kai dalyvaujant Europos Komisijai, valstybėms narėms, atitinkamiems sektoriams ir nevyriausybinėms organizacijoms, skatinančioms aplinkos apsaugą, pasikeičiama informacija, parengiamas techninis GPGB informacinis dokumentas (toliau – GPGBID). Tam techninė darbo grupė parengia su GPGBID susijusius dokumentus, atsižvelgdama į informacijos mainų padarinius konkrečiam sektoriui. Galutinis GPGBID projektas nusiunčiamas pagal Direktyvos 2010/75 13 straipsnio 3 dalį įsteigtam forumui, kuris pateikia savo nuomonę dėl siūlomo GPGBID turinio, remdamasis techniniu lygmeniu atliktu darbu.

13. Antrajame etape pagal Direktyvos 2010/75 13 straipsnio 5 dalį ir 75 straipsnio 2 dalį Komisija pagal Direktyvos 2010/75 straipsnį sudarytam komitetui (toliau – komitetas), kurį sudaro valstybių narių atstovai, pateikia įgyvendinimo sprendimo dėl GPGB išvadų projektą. Komitetas, taikydamas Reglamento Nr. 182/2011 5 straipsnyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą, pateikia savo nuomonę dėl Komisijos įgyvendinimo sprendimo projekto kvalifikuota balsų dauguma, nustatyta ESS 16 straipsnio 4 ir 5 dalyse. Jeigu ši nuomonė teigiama, Komisija priima įgyvendinimo sprendimą, kuriame išdėstomos GPGB išvados.

III. Faktinės aplinkybės

14. 2017 m. kovo 9 d. Komisija, kaip komiteto pirmininkė, pateikė komitetui įgyvendinimo sprendimo projektą, kuriame pagal Direktyvą 2010/75 buvo išdėstytos GPGB išvados dėl didelių kurą deginančių įrenginių (DKDĮ).

15. 2017 m. kovo 23 d. raštu Komisija pakvietė komiteto narius į 2017 m. balandžio 28 d. vyksiantį posėdį. Šio posėdžio tikslas buvo balsuoti dėl nuomonės, susijusios su šiuo įgyvendinimo sprendimo projektu. Prie šio rašto buvo pridėtas darbotvarkės projektas.

16. 2017 m. kovo 30 d. Lenkijos Respublika pareikalavo komiteto balsuoti dėl nuomonės dėl to įgyvendinimo sprendimo projekto pagal Protokolo Nr. 36 3 straipsnio 3 dalyje nustatytas balsavimo taisykles.

17. 2017 m. balandžio 4 d. Europos Sąjungos Tarybos teisės tarnyba nusiuntė valstybių narių Nuolatinių atstovų komitetui nuomonę, pagal kurią iš esmės tam, kad balsavimas dėl teisės akto projekto vyktų pagal taisykles, taikytas iki Lisabonos sutarties įsigaliojimo, atitinkama valstybė narė turėjo pateikti atitinkamą reikalavimą ne vėliau kaip iki 2017 m. kovo 31 d., o balsavimas, dėl kurio pateiktas reikalavimas, taip pat turėjo įvykti iki šios datos.

[10] OL L 63, 2012, p. 1.

18. 2017 m. balandžio 10 d. Komisijos aplinkos generalinis direktoratas atmetė 2017 m. kovo 30 d. Lenkijos Respublikos reikalavimą, motyvuodamas tuo, kad balsavimas dėl nuomonės buvo numatytas 2017 m. balandžio 28 d., t. y. po 2017 m. kovo 31 d. – Protokolo Nr. 36 3 straipsnio 2 dalyje nustatyto termino.

19. 2017 m. balandžio 28 d. įvyko komiteto posėdis, jame nariai balsavo dėl nuomonės dėl iš dalies pakeisto įgyvendinimo sprendimo projekto priėmimo. Balsuota taikant ESS 16 straipsnio 4 dalyje, o ne Protokolo Nr. 36 3 straipsnio 3 dalyje, nustatytas balsavimo taisykles. Komitetas nubalsavo už palankią nuomonę dėl teksto projekto, surinkęs 20 valstybių narių, atstovaujančių 65,14 % gyventojų, ir 71,43 % šio komiteto narių balsus „už“. Aštuonios valstybės narės, įskaitant Lenkijos Respubliką, balsavo prieš.

20. Po šio balsavimo, 2017 m. liepos 31 d. Komisija priėmė Įgyvendinimo sprendimą (ES) 2017/1442, kuriame pagal Direktyvą 2010/75 pateikiamos geriausių prieinamų gamybos būdų (GPGB) išvados dėl DKDĮ (toliau – ginčijamas sprendimas) [11].

21. Ginčijame sprendime, be kita ko, nustatyti su geriausiais prieinamais gamybos būdais siejami išmetamų azoto oksidų (NO_x), gyvsidabrio (Hg) ir vandenilio chlorido (HCl) kiekiai, taikomi DKDĮ, t. y. įrenginiams, kurių nominalioji šiluminė galia yra ne mažesnė kaip 50 megavatų (toliau – MW), nepaisant naudojamo kuro rūšies.

IV. Skundžiamas sprendimas

22. 2017 m. spalio 11 d. Lenkijos Respublika Bendrajame Teisme pareiškė ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo, remdamasi penkiais panaikinimo pagrindais.

23. Bulgarijos Respublika ir Vengrija įstojo į Bendrajame Teisme iškeltą bylą palaikyti Lenkijos Respublikos reikalavimų, o Belgijos Karalystė, Prancūzijos Respublika ir Švedijos Karalystė įstojo į šią bylą palaikyti Komisijos reikalavimų.

24. 2021 m. sausio 27 d. sprendimu [12] Bendrasis Teismas pritarė Lenkijos Respublikos nurodytam pirmajam panaikinimo pagrindui, pagal kurį ginčijamas sprendimas turėjo būti priimtas pagal „senąsias“ kvalifikuotos balsų daugumos taisykles, nustatytas Protokole Nr. 36, o ne pagal „naująsias“ Lisabonos sutartyje įtvirtintas taisykles.

25. Tam, kad padarytų šią išvadą, Bendrasis Teismas „Protokolo Nr. 36 3 straipsnio 2 dalį [aiškino] pažodžiui, kontekstiškai, teleologiškai ir istoriškai“, atsižvelgdamas į šio protokolo skirtingas kalbines versijas [13].

26. Pirmiausia, kiek tai susiję su Protokolo Nr. 36 3 straipsnio 2 dalies pažodiniu aiškinimu, Bendrasis Teismas konstatavo, kad šios nuostatos formuluotė yra neaiški, net ir nagrinėjant skirtingas jos kalbines versijas. Konkrečiai kalbant, Bendrojo Teismo nuomone, iš teksto nėra aišku, ar aktas, kurį Tarybos narė laikotarpiu nuo 2014 m. lapkričio 1 d. iki 2017 m. kovo 31 d. reikalavo priimti pagal „senąsias“ kvalifikuotos balsų daugumos taisykles, taip pat turėjo būti priimtas per šį laikotarpį. [14]

[11] OL L 212, 2017, p. 1.

[12] Sprendimas *Lenkija / Komisija* (T-699/17, EU:T:2021:44) (toliau – skundžiamas sprendimas).

[13] Žr. skundžiamo sprendimo 34 punktą.

[14] Ten pat, 35 ir 36 punktai.

27. Antra, Bendrojo Teismo nuomone, remiantis istoriniu nagrinėjamos nuostatos aiškinimu taip pat netampa aiškiau, kaip tinkamai aiškinti šią nuostatą. Šalių pateikti dokumentai iš esmės vertinami kaip neleidžiantys padaryti vienareikšmių išvadų [15].

28. Trečia, dėl teologinio aiškinimo Bendrasis Teismas nurodė, kad Protokolo Nr. 36 tikslas, kaip matyti iš jo vienintelės konstatuojamosios dalies, yra „pasirengti perėjimui nuo sutarčių, taikomų iki Lisabonos sutarties įsigaliojimo, institucinių nuostatų prie minėtoje Sutartyje numatytų institucinių nuostatų“. Šiuo tikslu Protokolo Nr. 36 3 straipsnio 2 dalyje valstybei narei buvo suteikta teisė tam tikru laikotarpiu reikalauti taikyti „senąsias“ kvalifikuotos balsų daugumos taisykles. Bendrasis Teismas konstatavo, kad Komisijos pateiktas aiškinimas panaikina aiškaus to laikotarpio, skirto pasinaudoti nagrinėjama teise, nustatymo veiksmingumą. Iš tiesų taikant šį aiškinimą būtų gerokai sumažintas terminas, per kurį valstybė narė galėtų prašyti balsavimo pagal Nicos sutarties taisykles. Bendrasis Teismas konstatavo, kad Lenkijos Respublikos pasiūlytas aiškinimas, priešingai, gali užtikrinti, kad valstybė narė per visą šį laikotarpį galėtų veiksmingai pasinaudoti minėta teise [16].

29. Ketvirta, Bendrojo Teismo nuomone, tokią išvadą taip pat patvirtina Protokolo Nr. 36 3 straipsnio 2 dalies kontekstinis aiškinimas. Ši nuostata – viena iš nuostatų, kuriose numatyti trys pereinamieji Lisabonos sutartyje nustatytų kvalifikuotos balsų daugumos taisyklių taikymo etapai. Taigi, Bendrojo Teismo nuomone, Protokolo Nr. 36 3 straipsnio 2 dalį reikia laikyti ne ESS 16 straipsnio 4 dalyje nustatytos taisyklės išimtimi, bet pereinamojo pobūdžio nuostata, kurios veiksmingumas turi būti užtikrintas [17].

30. Šiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas pridūrė, kad, priešingai, nei teigia Komisija, Lenkijos Respublikos pateiktas Protokolo Nr. 36 3 straipsnio 2 dalies aiškinimas atitinka reikalavimą, kad pereinamojo laikotarpio nuostata turi būti aiškinama siaurai. Jis pažymėjo, kad Tarybos narių teisė pateikti reikalavimą lieka apribota laiko atžvilgiu. Be to, Bendrasis Teismas manė, kad Komisijos argumentas, pagal kurį toks aiškinimas prieštarautų Lisabonos sutarties tikslui sustiprinti balsavimo Taryboje demokratinį legitimumą, yra nepagrįstas. Šiuo klausimu Bendrasis Teismas pažymėjo, kad Protokolo Nr. 36 3 straipsnio 2 dalis yra pirminės teisės dalis, taigi neturėtų būti pakenkta jos veiksmingumui „pirma laiko taik[ant] ESS 16 straipsnio 4 dal[į]“ [18].

31. Galiausiai Bendrasis Teismas konstatavo, kad taikomas Protokolo Nr. 36 3 straipsnio 3 dalies aiškinimas atitinka teisinio saugumo principą. Laikotarpis, per kurį Tarybos narys galėjo reikalauti taikyti „senąsias“ kvalifikuotos balsų daugumos taisykles, buvo aiškiai apribotas. O pagal Komisijos pateiktą aiškinimą nebūtų aišku, kuriuo laikotarpiu galima pasinaudoti ta teise, nes tai galiausiai priklausytų nuo faktinės balsavimo dienos – įvykio, kuris gali priklausyti nuo daugelio kintamųjų. Be to, Bendrasis Teismas nurodė, kad Komisijos pasiūlytas aiškinimas sudarytų galimybę apeiti nagrinėjamą pereinamojo laikotarpio nuostatą, nes jos taikymo būtų galima išvengti vien nustačius balsavimo dėl akto projekto datą po 2017 m. kovo 31 d. [19].

32. Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad Protokolo Nr. 36 3 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip: tam, kad akto projektas būtų priimtas pagal Protokolo Nr. 36 3 straipsnio 3 dalyje apibrėžtas kvalifikuotos balsų daugumos taisykles, pakanka, kad

15 Ten pat, 37 punktas.

16 Ten pat, 38–42 punktai.

17 Ten pat, 43–49 punktai.

18 Ten pat, 50–52 punktai.

19 Ten pat, 53–55 punktai.

valstybės narės reikalavimas taikyti šias taisykles būtų pateiktas nuo 2014 m. lapkričio 1 d. iki 2017 m. kovo 31 d., ir nereikia, kad balsavimas dėl nagrinėjamo akto projekto taip pat įvyktų šiuo laikotarpiu [20].

33. Taigi skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas:

– panaikino ginčijamą sprendimą,

– paliko galioti ginčijamo sprendimo padarinius, kol per protingą terminą, kuris negali viršyti 12 mėnesių nuo šio sprendimo paskelbimo dienos, įsigalios naujas tą sprendimą pakeičiantis aktas, priimtas pagal kvalifikuotos balsų daugumos taisykles, numatytas Protokolo Nr. 36 dėl pereinamojo laikotarpio nuostatų 3 straipsnio 3 dalyje,

– nurodė Komisijai padengti savo ir Lenkijos Respublikos patirtas bylinėjimosi išlaidas, o Belgijos Karalystei, Bulgarijos Respublikai, Prancūzijos Respublikai, Vengrijai ir Švedijos Karalystei – savo bylinėjimosi išlaidas.

V. Procesas Teisingumo Teisme

34. 2021 m. balandžio 2 d. Teisingumo Teismui pateiktame apeliaciniame skunde Komisija prašo:

– panaikinti skundžiamą sprendimą,

– atmesti Lenkijos Respublikos nurodytą pirmąjį panaikinimo pagrindą,

– grąžinti bylą Bendrajam Teismui, kad šis priimtų sprendimą dėl likusių panaikinimo pagrindų, ir

– atidėti bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą.

35. Tą pačią dieną Komisija atskiru aktu paprašė Teisingumo Teismo išnagrinėti bylą taikant pagreitintą procedūrą pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 133 straipsnį.

36. 2021 m. birželio 28 d. pateiktame atsiliepime Lenkijos Respublika Teisingumo Teismo prašo atmesti apeliacinį skundą ir priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas. Subsidiariai, jeigu Teisingumo Teismas panaikintų skundžiamą sprendimą, Lenkijos Respublika Teisingumo Teismo prašo grąžinti bylą Bendrajam Teismui, kad šis priimtų sprendimą dėl kitų panaikinimo pagrindų.

37. 2021 m. liepos 7 d. Teisingumo Teismo pirmininkas nusprendė atmesti Komisijos prašymą taikyti pagreitintą procedūrą.

VI. Vertinimas

38. Komisija remiasi vieninteliu Teisingumo Teismui pateikto apeliacinio skundo pagrindu, susijusiu su skundžiamo sprendimo 38–60 punktais.

[20] Ten pat, 56 punktas.

A. Šalių argumentai

39. Komisija tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes nusprendė, kad komitetas privalo balsuoti dėl akto projekto pagal Protokolo Nr. 36 3 straipsnyje nustatytas kvalifikuotos balsų daugumos taisykles vien dėl to, kad valstybė narė *pareikalavo* taikyti šias taisykles iki pereinamojo laikotarpio pabaigos 2017 m. kovo 31 d., nepaisydamas to, kad *balsavimo* dėl to akto projekto *data* buvo po 2017 m. kovo 31 d. Komisija mano, kad taip Bendrasis Teismas neteisingai aiškino Protokolo Nr. 36 3 straipsnį ir pažeidė ESS 16 straipsnio 4 ir 5 dalis.

40. Iš esmės Komisijos apeliacinio skundo pagrindą galima suskirstyti į dvi dalis.

41. Pirmoje dalyje Komisija daugiausia dėmesio skiria tariamam ESS 16 straipsnio 5 dalies pažeidimui. Jos nuomone, Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, kad šios nuostatos formuluotė yra dviprasmiška. Komisija tvirtina, kad pagal šią nuostatą po 2017 m. kovo 31 d. negali būti jokio pereinamojo laikotarpio. Taigi, Komisijos nuomone, Bendrasis Teismas taikė tokį Protokolo Nr. 36 3 straipsnio aiškinimą, kuris negali būti suderintas su ESS 16 straipsnio 5 dalimi. Be to, Komisija teigia, kad pereinamojo laikotarpio taisyklės turi būti aiškinamos siaurai, kad nebūtų be reikalo (ir neribotai) pratęstas pereinamasis laikotarpis ir nesusidarytų teisinio nesaugumo situacija. Iš tiesų Komisija ir valstybės narės turi turėti galimybę numatyti taikymo laikotarpį, per kurį Nicos sutartyje nustatytos balsavimo taisyklės ir toliau bus taikomos. Ši data negali priklausyti nuo faktinės balsavimo dėl akto projekto datos, nes ji gali kisti atsižvelgiant į daugelį aplinkybių.

42. Komisijos nuomone, šis netikrumas dėl balsavimui taikytinų taisyklių dar labiau padidės dėl Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės išstojimo iš Sąjungos (toliau – „Brexitas“) 2020 m. sausio 31 d. Dėl „Brexito“ balsų dauguma, kurios reikia norint komitete patvirtinti naujo įgyvendinimo sprendimo, kuriuo pateikiamos GPGB išvados, projektą (tai tektų padaryti panaikinus ginčijamą sprendimą), bet kuriuo atveju skirtųsi nuo tos, kuri buvo būtina 2017 m.

43. Antroje apeliacinio skundo pagrindo dalyje Komisija remiasi tariamu ESS 16 straipsnio 4 dalies pažeidimu. Komisija teigia, kad dėl Bendrojo Teismo taikomo Protokolo Nr. 36 3 straipsnio aiškinimo ESS 16 straipsnio 4 dalyje nustatyta dvigubos balsų daugumos taisyklė tampa iš dalies neveiksminga. Lisabonos sutartyje nustatytos naujosios balsų daugumos taisyklės yra „demokratiškesnės“ už ankstesnes taisykles, nes pagal jas padidėja Tarybos balsų reprezentatyvumas. Taigi pagal Bendrojo Teismo taikomą Protokolo Nr. 36 3 straipsnio aiškinimą atidedamas visiškas naujųjų taisyklių taikymas ir taip trukdoma pasiekti Lisabonos sutarties rengėjų tikslą.

44. O Lenkijos Respublika pritaria Bendrojo Teismo pateiktam Protokolo Nr. 36 3 straipsnio aiškinimui. Jos nuomone, ši nuostata (visose kalbinėse versijose) yra nedviprasmiška, nes Tarybos nariai turi teisę reikalauti taikyti „senąsias“ kvalifikuotos balsų daugumos taisykles nuo 2014 m. lapkričio 1 d. iki 2017 m. kovo 31 d. Lenkijos Respublika pažymi, kad ESS 16 straipsnio 4 ir 5 dalyse daroma nuoroda į Protokolą Nr. 36 dėl naujųjų balsavimo taisyklių taikymo būdo ir laiko. Taigi, jos nuomone, Komisija klaidingai teigia, kad Bendrojo Teismo pateiktas to protokolo 3 straipsnio aiškinimas prieštarauja minėtoms Sutarties nuostatoms.

45. Be to, Lenkijos Respublika mano, kad pagal Protokolo Nr. 36 3 straipsnio aiškinimą, kuriuo vadovaujasi Bendrasis Teismas, tos nuostatos taikymo laikotarpis nėra neribotas. Nėra jokių abejonių dėl to, kad teise reikalauti taikyti „senąsias“ kvalifikuotos balsų daugumos taisykles

negalima pasinaudoti po 2017 m. kovo 31 d. Lenkijos Respublikos nuomone, būtent dėl Komisijos pasiūlyto Protokolo Nr. 36 3 straipsnio aiškinimo sistemoje atsiranda tam tikro neaiškumo. Iš tiesų ji pažymi, kad senųjų taisyklių taikymas priklausytų nuo datos, kuri, kaip pripažįsta pati Komisija, gali kisti dėl daugelio kintamųjų. Galiausiai Lenkijos Respublika ginčija teiginį, kad naujosios balsavimo taisyklės yra demokratiškesnės, palyginti su senosiomis. Ji teigia, kad šis aspektas bet kuriuo atveju nėra reikšmingas aiškinant įvairias nagrinėjamas nuostatas, kurios, kaip teisingai nurodyta skundžiamame sprendime, visos yra Sąjungos pirminės teisės dalis.

B. Apeliacinio skundo pagrindo vertinimas

46. Pirmiausia pažymėtina, kad, nors teisės doktrinoje buvo išreikšta skirtingų nuomonių [21], manau, kad pagal Protokolo Nr. 36 3 straipsnio 2 dalį Tarybos nariams buvo suteikta *subjektinė teisė* reikalauti priimti aktą pagal „senąsias“ kvalifikuotos balsų daugumos taisykles. Kai tokia teise buvo pasinaudota, Taryba neturėjo diskrecijos spręsti, ar patenkinti reikalavimą, ar ne. Kaip aiškiai nurodyta toje nuostatoje, tokiomis aplinkybėmis „*taikomos*“ senosios taisyklės [22]. Toks aiškinimas taikomas ir skundžiamame sprendime ir, atrodo, šalys dėl jo nesiginčija.

47. Atsižvelgiant į šias aplinkybes, šioje byloje iš esmės reikia išsiaiškinti tai, ar tam, kad būtų galima taikyti „senąsias“ kvalifikuotos balsų daugumos taisykles, valstybei narei pakako nuo 2014 m. lapkričio 1 d. iki 2017 m. kovo 31 d. *pareikalauti* taikyti šias taisykles, ar taip pat buvo būtina, kad *balsavimas* įvyktų šiuo laikotarpiu.

48. Šiuo klausimu pirmiausia galiu pasakyti, kad Komisijos pateikti argumentai, kuriais remdamasi ji prieštarauja Bendrojo Teismo taikomam Protokolo Nr. 36 3 straipsnio 2 dalies aiškinimui, man atrodo neįtikinami. Taigi dėl toliau paaiškintų priežasčių siūlysiu Teisingumo Teismui atmesti Komisijos apeliacinį skundą ir palikti galioti skundžiamą sprendimą.

49. Pirma, norėčiau sutikti su Komisijos teiginiu, kad atitinkamų (Sutarties ir protokolo) nuostatų tekstas nėra toks dviprasmiškas, kaip teigiama skundžiamame sprendime. Vis dėlto manau, kad pažodinis šių nuostatų aiškinimas iš tikrųjų patvirtina Bendrojo Teismo, o ne Komisijos pateiktą aiškinimą.

50. Nors nesiimčiau teigti, kad Protokolo Nr. 36 3 straipsnio 2 dalies tekstas yra aiškumo pavyzdys, neginčijama, kad šioje nuostatoje kalbama apie „reikalavimą“, kurį galima pateikti „nuo 2014 m. lapkričio 1 d. iki 2017 m. kovo 31 d.“. Kitaip tariant, šioje nuostatoje numatytas pereinamasis laikotarpis, atrodo, yra susijęs su Tarybos nariams suteikta galimybe pasinaudoti teise dėl „senųjų“ kvalifikuotos balsų daugumos taisyklių taikymo. Protokolo Nr. 36 skirtingų kalbinių versijų palyginimas patvirtina šį aiškinimą [23].

51. Antra (šis aspektas glaudžiai susijęs su pirmuoju), ESS 16 straipsnio 4 ir 5 dalių tekstas nepaneigia šios išvados. Iš tiesų šiose nuostatose nėra nieko, kas prieštarautų siūlomam Protokolo Nr. 36 3 straipsnio 2 dalies aiškinimui.

[21] Žr., be kita ko, Ponzano, P. „Comment to Article 16 TEU“, leidinyje Curti Gialdino, C. *Codice dell'Unione europea – Operativo*, Simone, Neapolis, 2012, p. 196 ir 197.

[22] Išskirta mano.

[23] Žr., be kita ko, versiją ispanų k. („entre el 1 de noviembre de 2014 y el 31 de marzo de 2017 <...> cualquier miembro del Consejo podrá solicitar“), versiją vokiečių k. („für den Zeitraum vom 1. November 2014 bis zum 31. März 2017 <...> kann ein Mitglied des Rates beantragen“), versiją graikų k. („από την 1η Νοεμβρίου 2014 έως την 31η Μαρτίου 2014 <...> ένα μέλος του Συμβουλίου μπορεί να ζητά να θεσπισθεί“), versiją prancūzų k. („entre le 1er novembre 2014 et le 31 mars 2017 <...> un membre du Conseil peut demander“), versiją kroatų k. („u razdoblju od 1.11.2014. do 31.3.2017 <...> član Vijeća može zatražiti“) ir versiją italų k. („nel periodo dal 1o novembre 2014 al 31 marzo 2017 <...> un membro del Consiglio può chiedere“).

52. ESS 16 straipsnio 4 dalyje pateikta nauja sąvokos „kvalifikuota balsų dauguma“ apibrėžtis, taikoma nuo 2014 m. lapkričio 1 d. Tai, kad išimtiniais atvejais balsavimas pagal „senąsias“ kvalifikuotos balsų daugumos taisykles gali vykti ir po 2017 m. kovo 31 d., jokiu būdu nepaneigia fakto, kad po šios datos kvalifikuota balsų dauguma bendrai apibrėžiama pagal naująją dvigubos balsų daugumos taisyklę, įtvirtintą ESS 16 straipsnio 4 dalyje.

53. O ESS 16 straipsnio 5 dalyje tiesiog nurodyta, kad: i) kai kurios pereinamojo laikotarpio nuostatos taikomos, *inter alia*, nuo 2014 m. lapkričio 1 d. iki 2017 m. kovo 31 d.; ir ii) šios nuostatos nustatomos „Protokole dėl pereinamojo laikotarpio nuostatų“. Protokolo Nr. 36 3 straipsnio 2 dalis neabejotinai yra viena iš šių pereinamojo laikotarpio nuostatų. Priešingai, nei teigia Komisija, neįžvelgiu, kaip ESS 16 straipsnio 5 dalyje, aiškinamoje pažodžiui, pateikiama nuoroda, kaip turi būti aiškinama Protokolo Nr. 36 3 straipsnio 2 dalis. Be kita ko, tai, kad tam tikros Protokolo Nr. 36 pereinamojo laikotarpio nuostatos taikomos nuo 2014 m. lapkričio 1 d. iki 2017 m. kovo 31 d., nereiškia, kad reikia atmesti galimybę, jog šios nuostatos gali turėti tam tikrą poveikį ir pasibaigus šiam laikotarpiui, jeigu jomis laiku pasiremta.

54. Trečia, priešingai, nei teigia Komisija, nemanau, kad Bendrasis Teismas, aiškindamas Protokolo Nr. 36 3 straipsnio 2 dalį, neribotam laikui pratęsė pereinamąjį laikotarpį arba sukūrė teisinio nesaugumo situaciją. Kaip teisingai nurodo Lenkijos Respublika, „senosios“ kvalifikuotos daugumos taisyklės gali būti taikomos tik jeigu to pareikalaujama iki konkrečios datos (2017 m. kovo 31 d.). Prie to pridurčiau, jog tam, kad toks reikalavimas būtų pagrįstas, jis gali būti susijęs tik su teisės aktų projektais, kurie buvo tinkamai pateikti priimti iki tos datos. Taigi vien galimybė, kad balsavimas dėl akto projekto gali įvykti po 2017 m. kovo 31 d., nereiškė pereinamojo laikotarpio „pratęsimo neribotam laikui“.

55. Taip pat dėl šios galimybės nesukuriama netikrumo situacija Tarybos pirmininkui ir nariams, taip pažeidžiant teisinio saugumo principą. Pagal šį principą teisės normos turi būti aiškios ir tikslios, o teisės subjektai turi galėti numatyti jų taikymą savo atžvilgiu. Konkrečiai kalbant, teisės normos turi leisti suinteresuotiesiems asmenims tiksliai sužinoti jiems nustatytų pareigų turinį, kad šie galėtų aiškiai žinoti savo teises ir pareigas ir imtis atitinkamų veiksmų [24].

56. Nesuprantu, kodėl Bendrojo Teismo taikomas Protokolo Nr. 36 3 straipsnio 2 dalies aiškinimas prieštarautų šiam principui. Iš tiesų, kai pagal šią nuostatą per joje nustatytą laikotarpį buvo pateiktas reikalavimas, tiek Komisija, tiek Tarybos nariai galėjo būti tikri dėl balsavimui taikytinų balsavimo taisyklių. O jeigu būtų vadovaujamasi Komisijos pateiktu aiškinimu, atitinkamos balsavimo taisyklės skirtųsi atsižvelgiant į pirmininkaujančios valstybės narės parinktą faktinę balsavimo datą. Tarybos nariai negalėtų žinoti, kokia bus taikoma dauguma, tol, kol pirmininkaujanti valstybė narė nenustatytų balsavimo datos [25].

57. Be to, kaip pažymėjo Bendrasis Teismas [26], pagal Komisijos siūlomą aiškinimą atsirastų galimybė lengvai apeiti Protokolo Nr. 36 nuostatas. Iš tiesų balsavimo data galėtų būti parinkta strategiškai, siekiant, kad Tarybos nario pagal jo 3 straipsnio 2 dalį pateiktas reikalavimas nepasiektų tikslo. Tai yra dar vienas aspektas, dėl kurio galėtų kilti teisinis nesaugumas taikant balsavimo taisykles.

[24] Žr., pavyzdžiui, 2014 m. liepos 1 d. Sprendimą *Ålands Vindkraft* (C-573/12, EU:C:2014:2037, 127 ir 128 punktai).

[25] Šiuo klausimu žr. įtikinamą skundžiamo sprendimo 55 punktą.

[26] Ten pat.

58. Galiausiai, kiek tai susiję su šiuo klausimu, nesuprantu, kaip su „Brexitu“ (kuris įvyko 2020 m. sausio 31 d.) susijusios aplinkybės turėtų daryti kokią nors įtaką Protokole Nr. 36 (dėl kurio susitarta 2007 m. spalio mėn. pasibaigusioje tarpvyriausybinėje konferencijoje) nustatytų taisyklių aiškinimui. Vien tai, kad šiuo metu komitete norint patvirtinti įgyvendinimo sprendimo, kuriame pateikiamos GPGB išvados, projektą reikalinga balsų dauguma skirtųsi nuo 2017 m. (kai buvo priimtas ginčijamas sprendimas) reikalautos balsų daugumos, nereiškia, kad yra susiklosčiusi teisinio nesaugumo situacija. Šiuo klausimu svarbu tai, kad, remiantis atitinkamomis taisyklėmis, komiteto pirmininkui ir nariams būtų aišku, kokios balsų daugumos reikia akto projektui patvirtinti, o Komisija to neginčija.

59. Be to, labai gali būti, kad po „Brexito“, taikant Nicos sutartyje nustatytas Tarybos balsavimo taisykles, kils tam tikrų sunkumų, kurių nekyla taikant (tam tikra prasme paprastesnes) Lisabonos sutartyje nustatytas taisykles. Vis dėlto taip yra tik dėl to, kad valstybės narės nusprendė nekeisti Sąjungos sutarčių iš karto po „Brexito“ ir toliau taikyti galiojančias taisykles, aiškinamas atsižvelgiant į jų dalyką ir tikslą, taip pat veiksmingumo principą. Neįžvelgiu, kaip praktinis aspektas, susijęs su dabartinėmis aplinkybėmis, kurios 2007 m. nebuvo ir negalėjo būti numatytos, galėtų būti laikomas tinkamu Protokolo Nr. 36 3 straipsnio 2 dalies aiškinimo kriterijumi.

60. Ketvirta, nesu įsitikinęs, kad skundžiamame sprendime taikomas Protokolo Nr. 36 3 straipsnio 2 dalies aiškinimas prieštarauja principui, pagal kurį pereinamojo laikotarpio nuostatos turi būti aiškinamos siaurai. Šiuo klausimu pažymiu, kad Komisija remiasi vieninteliu sprendimu [27], kuriame Teisingumo Teismas nuo tam tikrose pereinamojo laikotarpio nuostatose įtvirtintos bendrosios taisyklės *nukrypti leidžiančią nuostatą* aiškino siaurai [28]. Šiuo atveju nagrinėjama pereinamojo laikotarpio nuostata nėra nuo bendrosios taisyklės nukrypti leidžianti nuostata, bet yra susijusi su naujos nuostatos laipsnišku įvedimu, leidžiant pratęsti senosios nuostatos taikymą [29]. Nesu tikras, kad šios dvi situacijos yra visiškai panašios ir to Komisija savo pastabose nesistengė paaiškinti.

61. Bet kuriuo atveju (ir juo svarbiau), net jeigu sutiktume, kad apskritai pereinamojo laikotarpio nuostatos neturi būti aiškinamos pernelyg plačiai [30], tai nereiškia, kad galimas toks šių nuostatų aiškinimas, kuris atrodytų priešingas jų formuluotei [31]. Reikalavimas išimtis ir nukrypti leidžiančias nuostatas aiškinti siaurai taip pat nereiškia, kad terminai, vartojami joms apibrėžti, gali būti aiškinami taip, kad šios išimtys ir nukrypti leidžiančios nuostatos netektų savo poveikio [32].

62. Šiuo klausimu tikrai sutinku su Lenkijos Respublika, kad Komisijos pateiktas aiškinimas sutrumpintų Protokole Nr. 36 nustatytą laikotarpį, per kurį Tarybos nariai galėtų faktiškai pasinaudoti teise prašyti taikyti „senąsias“ kvalifikuotos balsų daugumos taisykles [33]. Šiuo klausimu pridurčiau: kadangi nuo pasiūlymo pateikimo iki faktinio balsavimo dėl šio pasiūlymo paprastai praeina kelios savaitės, Protokole Nr. 36 nustatyto termino sutrumpėjimas anaiptol nėra nereikšmingas.

[27] 2010 m. rugsėjo 2 d. Sprendimas *Kirin Amgen* (C-66/09, EU:C:2010:484, 30–33 punktai).

[28] Šiuo klausimu taip pat žr. generalinio advokato Y. Bot išvadą byloje *Kirin Amgen* (C-66/09, EU:C:2010:96, 5 ir 57 punktai).

[29] Taip pat žr. skundžiamo sprendimo 47 punktą.

[30] Žr. skundžiamo sprendimo 50 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją.

[31] Žr. šios išvados 48 ir 49 punktus.

[32] Žr., be kita ko, 2021 m. rugsėjo 30 d. Sprendimą *Icade Promotion* (C-299/20, EU:C:2021:783, 31 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija). Šiuo klausimu taip pat žr. 2010 m. spalio 14 d. Sprendimą *Union syndicale Solidaires Isère* (C-428/09, EU:C:2010:612, 40 punktas).

[33] Šiuo klausimu taip pat žr. įtikinamą skundžiamo sprendimo 41 punktą.

63. Penkta, nemanau, kad Teisingumo Teismas turi spręsti, ar, kaip teigia Komisija, Lisabonos sutartyje nustatytos balsavimo taisyklės, palyginti su pagal Nicos sutartį taikytinomis taisyklėmis, iš esmės yra „demokratiškesnės“, taigi sustiprina balsavimo Taryboje legitimumą. Tai argumentas, kuris, mano nuomone yra akivaizdžiai nereikšmingas aiškinant Protokolo Nr. 36 3 straipsnio 2 dalį.

64. Bet kuriuo atveju man atrodo, kad, jeigu jau taip, demokratijos principo būtų labiau laikomasi tada, kai būtų visiškai įgyvendintas Lisabonos sutarties rengėjų aiškus ketinimas; jie, gavę demokratinius įgaliojimus derėtis dėl Sąjungos sutarčių pakeitimų, sutiko įtraukti tam tikras pereinamojo laikotarpio taisykles. Iš tiesų nekyla abejonių, kad Lisabonos sutarties rengėjai ketino lanksčiai įvesti naujas balsavimo taisykles ir tuo tikslu nustatė du pereinamuosius laikotarpius. Tokia yra Protokolo Nr. 36, kuris, kaip pažymėta skundžiamame sprendime, kartu su Sutartimis yra pirminės teisės dalis, prasmė [34]. Taigi šio protokolo nuostatų taikymo laiko atžvilgiu negalima nepagrįstai apriboti dėl, Komisijos nuomone, demokratiškesnių taisyklių.

65. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, Komisijos teiginys, pagal kurį Bendrojo Teismo taikomas Protokolo Nr. 36 3 straipsnio 2 dalies aiškinimas neleistų pasiekti Lisabonos sutarties rengėjų vieno iš tikslų, mane glumina. Šiuo klausimu taip pat pažymėtina, kad, kaip nurodyta skundžiamame sprendime [35], nė viename iš šalių pirmojoje instancijoje pateiktų dokumentų neatskleistas Lisabonos sutarties rengėjų ketinimas užtikrinti, kad naujosios dvigubos balsų daugumos taisyklės būtų taikomos, net jeigu dėl to Tarybos nariai *de facto* netektų pagal Protokolą Nr. 36 turimų teisių.

66. Apskritai man kyla klausimas, ar Komisija iš tiesų nepervertina poveikio, kurio Protokolo Nr. 36 3 straipsnio 2 dalis turėjo neprarasti pasibaigus pereinamajam laikotarpiui, svarbos. Dėl šios išvados 54 punkte nurodytų apribojimų balsavimas pagal „senąsias“ kvalifikuotos balsų daugumos taisykles po 2017 m. kovo 31 d. galėjo vykti tik išimtiniais atvejais. Teiginys, kad Bendrojo Teismo pateiktas šios nuostatos aiškinimas prieštarautų demokratijos principui arba galėtų neleisti pasiekti Lisabonos sutarties rengėjų vieno iš tikslų, man primena *Monty Python* epizodą, kuriame keli medžiotojai, norėdami užmušti uodą, naudoja kulkosvaidžius, bazukas ir artileriją. Vis dėlto, priešingai, nei kalbant apie tą epizodą, man neatrodo, kad šios perteklinės priemonės taikomos sėkmingai.

67. Taigi manau, kad skundžiamame sprendime Bendrojo Teismo pateiktas Protokolo Nr. 36 3 straipsnio 2 dalies aiškinimas yra pagrįstas. Todėl siūlau Teisingumo Teismui atmesti Komisijos pateiktą apeliacinį skundą.

VII. Bylinėjimosi išlaidos

68. Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliaciniame procese pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai turi būti nurodyta padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

69. Lenkijos Respublika reikalavo padengti bylinėjimosi išlaidas.

70. Kadangi, mano nuomone, Komisija pralaimėjo, iš jos turi būti priteistos su šiuo apeliaciniu procesu susijusios bylinėjimosi išlaidos.

[34] Skundžiamo sprendimo 51 punktas.

[35] Ten pat, 37 punktas.

VIII. Išvada

71. Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, siūlau Teisingumo Teismui:

– atmesti apeliacinį skundą,

– priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.